

N:o 100.

Af herr **J. Smedberg**, om ändring i eller tillägg till kongl. förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875.

Med åberopande af de skäl och omständigheter, jag anført uti min vid sistlidne riksdag väckta motion, N:o 162, om ändring i eller tillägg till kongl. förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875, afseende lättnader i lagfartskostnaderna för dem, som genom arf eller giftorätt erhålla så små lotter, att de knappast kunna betäcka de med lagfarten förenade utgifter, och med afseende jemväl å den vacklande praxis, som varit och ännu är rådande hos domstolarne angående tillämpningen af lagfartslagen, i det att somliga domstolar anse sig oförhindrade att på grund af bouppteckning meddela *en* gemensam lagfart för samtliga sterbhusdelegare, under det andra åter fordra att arfskifte bör vara förrättadt, hvarefter särskild lagfart för hvarje sterbhusdelegare blifvit meddelad, oafsedt om fastigheten för gäldande af boets skulder eller till följd af obesutenhet redan blifvit försåld — vågar jag ånyo påkalla Riksdagens medverkan till ändrade bestämmelser uti en lagstiftning, som förorsakat så enorma utgifter, hufvudsakligen drabbande de mindre bemedlade, och som gifvit anledning till olika förfaringssätt vid tillämpningen; och får jag, med aktgifvande på de anmärkningar, som gjordes inom Första Kammaren mot lagutskottets vid sistlidne riksdag utarbetade förslag till ändringar i högst berörda kongl. förordning (se lagutskottets utlåtande n:o 41), vördsamt föreslå, att Riksdagen ville för sin

del besluta, att till 1:sta och 11:te paragraferna i kongl. förordningen den 16 Juni 1875 måtte göras följande tillägg:

1 §. — — Då två eller flere delegare i dödsbo på en gång söka lagfart å fast egendom, som genom testamente, arf eller giftorätt dem tillfallit, må lagfart för dem gemensamt beviljas, dock att uti lagfartsprotokollet annärkes, huru stor lott hvardera enligt arfskifte eller testamente bekommit.

11 §. — — Der köpeafhandling, utan tillägg eller förändring i stadgade vilkor, öfverlåtes inom den för lagfart föreskrifna tid, räknadt från första fånget, och lagfart inom samma tid sökes, utfärdas lagfartsbevis endast för den, som genom sista fånget förvärfvat eganderätt till fastigheten.

Öfverlemnande jag åt lagutskottet, till hvars förberedande behandling denna motion torde öfverlemnas, att, derest så anses nödigt, närmare redigera lydelsen af de föreslagna stadgandena samt äfven att föreslå de ändringar i andra paragrafer af samma kongl. förordning eller andra författningar, som af dessa förändringsförslag kunna beröras.

Stockholm den 27 januari 1887.

J. Smedberg.

Häri instämma:

<i>S: Fr. Norén.</i>	<i>P. Scensson.</i>	<i>Anders Nilsson</i> Villands härad.
<i>A. Göransson.</i>	<i>Anders Andersson</i> i Lund.	